

Θε. Νηὶ ἄφροδίτῳ, πολὺν ἀπαίτων ἴσατος. Ὁ μὲν δὲ ἐπέλθε συλλαβῆσαν μὴ γυνὴ Ἀγνὴν σε καὶ τασδί μὴ βῶ τας μείρανας. Οἶνον ἢ χιτῶν ὅτι ὠρεα λειμυρῶν Καὶ τὰλλ' ἀγαθὰ πρὸς ταῦτα μὴ βραδυέ-
 τε,
 Καὶ τῆν θεατῆρ' εἶπε εὖνοισ τυχεάνει,
 Καὶ τῆν κριτῆρ' εἰ μή τις ἐπέροσε βλέπει,
 Ἴτω μὲν ἢ μὲν πᾶν τὰ γὰρ παρέξομεν.
 Οὐκοῦν ἅπαντα δὴ τὰ γυναικῶς ἐρεῖς,
 Καὶ μὴ ὠρεα λείψης μηδέν. ἀλλ' ἐλθέ-
 ερας
 Καλεῖν γέροντα μείρακιον παρδίσκον. ὡς
 Τὸ δειπνον ἄως ἐς ἐπεσπιδασμῶν
 Ἀπαξάπασιν. ἢ ἀπίωσιν οἰκασί.
 Εγὼ ἢ πρὸς τὸ δειπνον, ἢ δὴ πείζομαι
 Εχουσα τοὶ καὶ δ' ἄδρα ταυτῶν καλαίς.
 Τί δὴ τὰ δεξιβεῖς ἔχων; ἀλλ' οὐκ ἄγας
 Τασδί λαβῶν ἐν ὄσφ' ἢ καταβαίνης ἐγὼ
 Επάσσομαι μέτ' ἢ μελόδειπνικόν.

Σχόλια. Τασδί τας μείρανας] τας τ' χορῆς.
 BISETVS. Ἡδ' ἢ πείζομαι] τ' ὠρεα λείψης ἢ δὴ ἐ-
 πείζομαι, ἢ γυναικῶν ἀπὸ τοῦ ἴσου εἰλεῖσθαι. Μέλος μελ-

A SER. Per Venerem, multo omnino ultimus.
 Tamen autem insit comprehendens me ma-
 lier
 Ducere te, & has tecum adolescentes.
 Vinum autem Chium est relictum,
 Et alia bona ad hac, ne tardate.
 Et spectatorum si quis beneuolus est,
 Et iudicum si non quis alio respiciat,
 Veniat mecum, omnia enim praebebitis.
 Igitur omnibus ceriè generose dices,
 Et non relinques nullum, sed liberè
 Vocare senem adolescentulam puellam ad
 Cœnam, ipsis est preparatum
 Omnibus, si abibunt domum.
 Ego autem ad cœnam iam festinabo,
 Habens & iedam hanc bene.
 Quid igitur moraris habens? sed non ducis
 C Has capiens? interim dum autem descendis,
 ego
 Cantabo cantum aliquem cœnatiuum.

λοδειπνικόν] τὸ τῆ μελλοντος, τ' ἐγὼ μὲν δειπνοῦ μέ-
 λος, οὕτω γὰρ δεξιβεῖς διτλοῦ ἀλλ' ἡρατῆρον.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

BISETVS. Ἐν ταύτῃ τῇ ὠρεα βάσει ὁ χορὸς εἰς

Σ Μικρὸν δὲ ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βού-
 λομα,
 Τοῖς σοφοῖσι μὲν τῆν σοφῶν μεμνημένοις κείναι
 ἐμέ.
 Τοῖς γελοῖσι δὲ ἠδέως, δεξιβῶν τὸν γέλων κείναι E
 ἐμέ.
 Σχεδὸν ἅπαντας οὐδ' κελδῶ δηλαδὴ κείναι
 ἐμέ,
 Μηδὲ τὸν κληρὸν γυναικῶν μηδὲν ἢ μὴν ἀῖπον
 Ὁπ' ὠρεαίληχ' ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χεῖρ' μεμνη-
 μένης
 Μὴ ποικεῖν. ἀλλὰ κείναι εὖν χρεῖς ὀρθῶς
 αἰεί.
 Μηδὲ τὰς κακὰς ἐτάρας τὸν γε τρέπον πρὸς
 εἰπένας
 Αἰ μόνον μνήμην ἔχουσι τῆν τελευταίων
 αἰεί.
 Ω ὦ ὠρα δὴ φίλα.
 Γυναικῶν εἶπερ μέλλομεν τὸ χεῖρ' ἄδραν
 Ἐπὶ τὸ δειπνον ὑπανακινεῖν. κριτικῶς οὐδ' τὸ
 πόδε
 Καὶ σὺ κίνε. Ἡμῖ. τῆ δ' ἄδρα.

Σχόλια. Μὴ τὸν κληρὸν] ὅτι τοῦ πρώτου εἰπόν-
 τος ὡσπερ εἰμαίνοτο. τὰ ποιήματα δὲ τῆν ἐκλεγόν-
 των. Προείληχα] πρῶτος εἶπῶν ἐκλήθη. τὸ χεῖρ-
 μα δ' ἄδραν ἐξέμα.

PARABASIS.

δύο διηρημένους τὰ ἐξῆς λέγει.

P Arum autem consultare indicibus vo-
 lu.
 Sapientibus quidem sapientium recordantes in-
 dicare me,
 Ridentibus autem dulciter per risum indicare
 me.
 Manifestè omnes igitur iubeo videlicet indica-
 re me,
 Non autem sortem fieri nil nobis cau-
 sam,
 Quòd sortita sum, sed omnia hac oportet recor-
 dantes
 F Non peierare, sed iudicare choros rectè sem-
 per:
 Neque malis meretricibus more assimila-
 ri,
 Quae solum memoriam habet ultimarum sem-
 per.
 O ò hora dilecta
 Mulieres, si volumus rem facere,
 G Ad cœnam mouete, ceticè igitur pedes,
 Estu moue. SEMICH. hoc facio,

BISETVS. Προσεμέναι] προσεοικέναι,
 ὁμοίους εἶναι. Τὸ χεῖρ' ἄδραν] ἐξέμα. ὅτι τὸ δειπνον
 ἐλθεῖν. Κριτικῶς] Σ. κριτικῶς ἢ θυμῶς ὅστιν οὕτω κα-
 λούμενος.

Ἡμῖ.